

+

RAE
Rae Gümnaasium

RAE ORBIIT

RAE GÜMNAASIUMI KOOLILEHT

- ✓ Intervjuud
- ✓ Tegijad
- ✓ Sündmused
- ✓ Küsitlus
- ✓ Galerii

×

2025
NR 2

EVELIN SULAOJA:
"Minu jaoks tähendab see tempo ja suuna muutmist ning tavaliselt lõpetan põõsas."

rae.edu.ee

Head Rae Orbiidi lugejad!

Kas te teadsite, millise erakordse hobiga tegeleb meie füüsikaõpetaja Andreas ja mida teeb vabal ajal matemaatikaõpetaja Anneli? Milliste saavutustega on silma paistnud Kirke, Mihkel, Andre ja paljud teised meie õpilased? Ning mida tahaksid gümnasistid kooli juures muuta? Seda ja palju muudki saate teada, kui võtate ette meie ajakirja teise numbr. Mõnusat lugemist!

**Tervitades Merete Sild,
Rae Orbiidi peatoimetaja**

PEATOIMETAJA

Merete Sild

KUJUNDAJA

Katre Leming

JUHENDAJA

Anneli Aasmäe-Pender

ERILINE TÄNU

Kirsti Pallum

AUTORID

Stella Saar	Gloria Kuristik
Laura Näär	Laura Matvei
Merete Sild	Kadi Toomra
Süve Rahnel	Anni Mänd
Victoria Liivoja	Mirell Pagil
Emilia Aun	Mirtel Kivila
Luisa Sikk	Vanessa Vaikla

ESIKAANE FOTOD

Andreas Sepp
Anneli Aasmäe-Pender

Kirke-Riin juhhib Rae valla noortevolikogu

TEKST: LAURA MATVEI, STELLA SAAR
FOTO: ERAKOGU

Jaanuari keskel hakkasid koolikaaslased, õpetajad ja muud tuttavad **G1A** õpilasele **Kirke-Riin Rebasele** äkitselt õnne soovima. Sünnipäev on tüdrukul märtsis ja ühtegi spordivõistlust polnud ta ka võitnud, ometi oli põhjust õnnitlusteks rohkem kui küll.

Nimelt valiti 16-aastane Kirke-Riin Rae valla uue noortevolikogu esimeheks, mis tähendab, et tema ülesanne on esindada kõiki valla noori ning edastada nende muresid ja teisi mõtteid vallaametnikele. "Tahan parandada meie valla noorte elu, korraldades erinevaid üritusi ning tegeledes probleemidega, millega üksi on keeruline toime tulla," ütleb Kirke-Riin. "Plaanin luua kanaleid, mille kaudu noored saavad oma muresid ja ettepanekuid edastada."

Kirke-Riin soovib noortel julgelt oma ideedest rääkida ning siis saab juba edasi liikuda nende teostamise suunas.

Tüdruk kuulis noortevolikogust sõpradelt ja otsustas sinna kandideerida. 26 soovija hulgast valiti volikokku 21 noort – see on maksimaalne liikmete arv.

"Alguses ei plaaninud ma esimeheks kandideerida, kuid sõprade julgustusel otsustasin selle sammu astuda," nendib Kirke-Riin, kes soovib esmajärjekorras tegeleda ühistranspordi probleemidega. Samuti tahavad noored rohkem üritusi ja trenne, mida noortevolikogu püüab toetada.

Kirke-Riinile meeldib ühtviisi olla nii omaette kui seltskonnas, nii juht kui järgija – lapsepõlves polnud tal vahet, kas peituses otsida või varju minna ning kullimängus põgeneda või taga ajada. Vahva oli ikka. Praegugi võib ta vabalt pikka aega omaette raamatut lugeda – tema lemmikžanriks on põnevikud ja kriminullid ning intervjuu tegemise ajal on tal pooleli Stephen Kingi romaan "1922".

Ent sama meelsasti armastab Kirke-Riin inimeste keskel olla ja nendega suhelda, näiteks eelmises koolis oli ta õpilasesinduse president ning aasta tagasi töötas vabatahtlikuna Toidupangas.

"Toidupanka sattusin kooli kaudu," selgitab Kirke-Riin. "Keegi küsis minu käest: "Kas tahad minna?" Vastasin jaatavalt ning läksingi. Seisin kaupluses kassade ees, kogusin annetusi ja sorteerisin pärast kõik toiduained eraldi ära. See oli tegelikult väga lõbus. Sain ka teada, mis toimub poe tagaruumides ja kui paljud on nõus sind tegelikult aitama, kui sul seda vaja on."

Nüüd ongi Kirke-Riin valmis aitama oma nõu ja tegevusega kõiki noori, kes seda vajavad. Ta ei ole kindel, kas suur poliitika on tema jaoks, ent ühiskondlikku tegevusse panustamas näeb ta end kindlasti ka tulevikus.

Cielile meeldivad Eesti külm ilm ja sõbralikud inimesed

TEKST: RAE ORBIIT
FOTO: ERAKOGU

"Mõnikord unistan elust keskaegses kindluses, ronk õlal istumas," kostab 17-aastane **Ciel Beelitz**, kes liitus Rae Gümnaasiumi perega tänava jaanuaris. Austria pealinnast Viinist pärit vahetusõpilasena käib ta kuni suveni **G2A** klassis, õpib eesti keelt ning teeb tähelepanekuid sinse elu kohta.

Kui eestlased kipuvad reisima või kolima eeskätt soojadele maadele, siis Cieli meelest on kõige parem asi Eestis just nimelt sinne külm ilm.

"Talv on minu lemmikaastaeg ja külmaga saan kanda kõrge kaelusega džempred, mis on lahe," põhjendab ta. Kliima oligi põhjus, miks Ciel tuli vahetusõpilaseks just Eestisse, riiki, millest ta varem vaevalt kuulnud oli.

"Esimese asjana sain Wikipediast teada, kus Eesti asub," meenutab Ciel. "Ja kui hakkasin riigi kohta rohkem uurima, siis mõistsin, kui väga tahan siia tulla."

Ta pole oma otsust siiani kahetsenud – kohalikud on sõbralikud ja avatud, mis osutus meeldivaks üllatuseks. "Arvasin, et eestlased on väga vaiksed, nagu soomlaste kohta räägitakse," selgitab Jüris vahetusperes elav noormees. Austria ja Eesti koolirutiinis on mitmeid erinevusi. Näiteks Austrias algas Cieli koolipäev 7.45 ja lõppes poole nelja paiku, mõnel õppekaval võis lõpp olla aga isegi kell seitse õhtul. Õppetunnid kestsid 50 minutit ning vahetunnid 10 minutit, pikka pausi päeva keskel aga polnud. Suurim vahe on mõistagi keel.

"Tahaksin öelda, et suudan eesti keeles vestelda või lihtsamatest lausetest aru saada, aga see oleks vale," möönab Ciel. "Tegelikult tean üksikuid sõnu. Mõnikord tunnen ühe sõna ära ja rõõmustan: "Hahaa, ma tean seda sõna!" Aga seejärel ei saa ma jälle millestki aru."

Ühte kõige keerulisemat või naljakamat eestikeelset sõna ei oska Ciel välja tuua, kuna need on pidevas muutumises. Praegu on selleks aga "punktiskaala". Saksa keeles kõlab see sõna "punkteskala", aga eestikeelses versioonis olev i-täht viib Cieli mõtted millelegi nunnule. "Me kasutame mõnikord i-tähte millegi nunnumaks muutmisel, seega "punktiskaala" viib mu mõtted sellele," lausub ta.

Juunis on Cielil aeg koju tagasi sõita, kus teda ootavad kaks õde (kolme- ja 20-aastane) ning kaks jänest. Austriasse naastes saab ta jätkata tegelemist ka oma paljude hobidega, milleks on maalimine, lugemine, trummimäng, viipekeele õppimine ja laskesport. Tema lemmiksituaat on lihtne – "Cogito, ergo sum" ehk "Mõtlen, järelikult olen". Sama klaarid on ka Cieli tulevikuplaanid – mitte jääda kodutuks ega töötuks. Kuigi mõnikord unistab ta elust keskaegses kindluses, must ronk õla peal. "Nagu näed, on mul prioriteedid paigas," muigab ta.

Kuldsed küberpoisid toovad järjest võituseid

TEKST: SÜVE RAHNEL, LAURA MATVEI
FOTO: LAURA MATVEI

Käesolev kooliaasta oli kestnud alles sadakond päeva, ent tiitleid ja erinevaid auhindu meie koolile muudkui pudises. Üks esimesi aunimetusi oli aasta küberkool ning selle tiitli toonud noormehed võitsid peatselt ka küberkaitsevõistluse KüberPuuring 2024 gümnaasiumite arvestuses. Kuid miks, mis ja kuidas? Küsisime seda kahelt meeskonna liikmelt, **Mattias Thomas Luhavälilt (G2B)** ja **Andre Kösslerilt (G1U)**.

KüberPuuringul osales 133 võistkonda ehk umbes 500 noort üle Eesti. Eraldi võistlesid põhikoolid, gümnaasiumid ja kutsekoolid ning omaette kategoorias ka tüdrukute ja poiste tiimid. Võistlusel tuli sooritada erinevaid keerulisi ülesandeid alates veebilehtede uurimisest ja koodide lugemisest ning lõpetades võrguühenduste analüüsimise ja programmide parandamisega. Ülesanded olid jaotatud raskustasemetesse ning mida keerulisem tase, seda rohkem punkte õige lahenduse eest sai. Kui suurem osa võistlusest kulges rahulikult ja pingevabalt, siis lõpusirgel tuli meie poistele väike närv sisse – esikolmiku punktide vahe oli väga väike. Õnneks tuli võit! Auhinnaks oli küberjulgeolekuga tegeleva sihtasutuse külustus.

Mattias Thomas Luhaväli ja Mikk Merzin näitavad võistluste auhindu.

Oma tee kübervaldkonda leidsid Andre ja Mattias väga erinevatel põhjustel.

“PandaBuy nimekiri häkiti ja kogu maailm sai mu isikliku info teada,” sõnastab Mattias põhjuse, mis ajendas teda küberteemaga rohkem tegelema (PandaBuy on Hiina internetiteenus, kust saab tellida tuntud brändide identseid koopiaid). Mattias pole küberturvalisusega otseselt varem tegeleenud, kuid teab arvutitest palju ning oskab üht-teist kodeeridagi. Nagu ta ise enda kohta sõnab: “Selline nutikas vend internetis.” Seevastu Andre sattus kübermaailma oma tuttavate kaudu ning on tänaseks tegeleenud “eetilise häkkimisega” pool aastat. Tema sõnul on kõige keerulisem olnud areng, sest tasemete erinevus on sedavõrd suur – ühel hetkel on kerge ja järgmisel hetkel juba peaaegu võimatu. Mattias peab suurimaks takistuseks aga inforohkust ja teadmatust, keda või mida usaldada. Mõlemad poisid nendivad, et kuigi kübervaldkonnas askeldavad nad hetkel vaid oma lõbuks, tahavad nad sellega ka tulevikus tegeleda. Mattias mõtleb lausa küberväejuhatusse saamisest.

Lisaks Andrele ja Mattiasele esindasid meie kooli kübervõistlustel ka Hugo Kosemäe, Mikk Merzin ja Patrik Raudsepp.

Kas matemaatikas on vaja tasemegruppe?

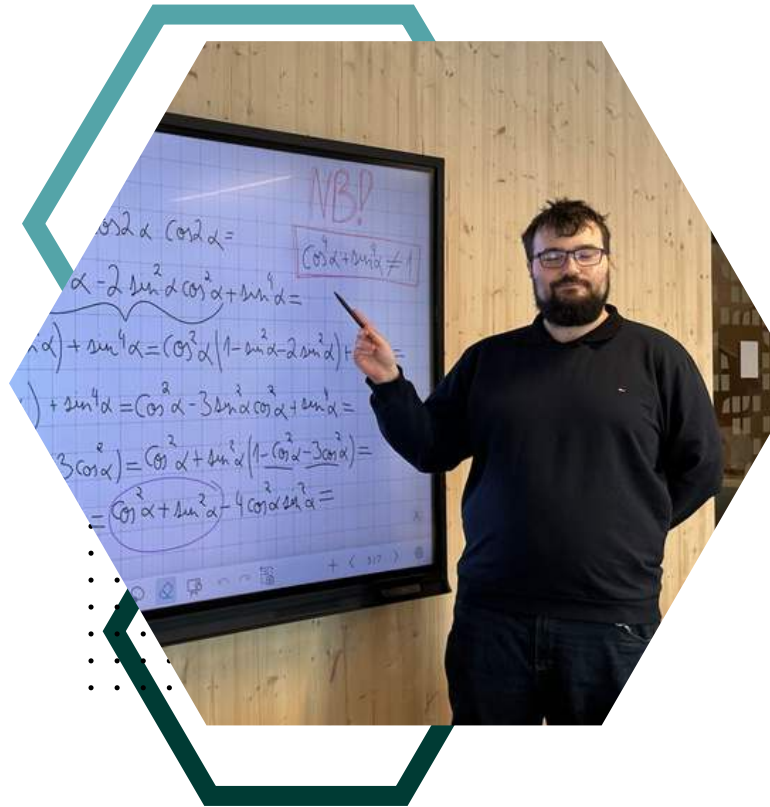
TEKST JA FOTO:
LAURA NÄÄR, KADI TOOMRA

Matemaatika on keeruline aine – sellega nõustuvad kõik Rae Gümnaasiumi õpilased eri lendudest, keda küsitlesime. Kas olukorda lihtsustaksid taseme järgi moodustatud õppegruppid – tugevamad ja nõrgemad õpilased eraldi?

Probleemid matemaatikas tulenevad õpilaste erinevast tasemest ja õppimise tempost. Paljud tunnevad, et mõistavad matemaatikat teistest erinevalt. Mõnele piisab pealiskaudsest lähenemisest, samas kui teised vajavad rohkem keskendumist, et teemasid tõeliselt mõista. Aga ükski õpilane, kellega rääkisime, pole tasemegruppide vastu. Nad usuvad, et tasemegruppidest oleks neile väga palju kasu ning sama meelt on ka matemaatikaõpetajad – nii oleks õpilastel lihtsam õppida ja õpetajal kergem teadmisi edasi anda.

Matemaatikaõpetaja Markos-Johannes Jõemetsa arvates on halvad tulemused tingitud õpilaste puudulikest eelteadmistest, mis on jäänud varasematest klassidest, või ei ole saadud kõike 100% selgeks, mis tekitab hiljem suuri raskusi. Tema hinnangul oleks taseme põhjal moodustatud gruppid kasulikud, sest need aitaksid kõiki – aeglasemas grupis saavad õpilased rohkem süveneda ja lahendada ülesandeid endale sobivas tempos, kiirem grupp saab aga jätta kõrvale lihtsamad ülesanded ning lahendada keerukamaid.

Markos-Johannes Jõemets soovib iga päev kasvõi natuke matemaatikaga tegeleda.

Ka teine matemaatikaõpetaja Anneli Kontson usub, et matemaatika tasemegrupid on kasulikud nii nõrgematele kui ka tugevamatele õpilastele. Erinevate tasemete vahel piiri tõmbamine on keeruline, kuna motivatsioon võib tõusta ootamatult. Tema kogemus näitab, et paljud õpilased avastavad oma huvi matemaatika vastu alles teisel gümnaasiumiaastal. Ta väidab, et keskmine õpilane orienteerub lõpuks ikka tugevamate järgi.

$$x = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$$

$$ax^2 + bx + c = 0$$

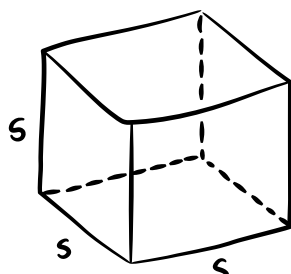
Õpetaja Kontsonile meeldiks, kui eraldi tasemerühmad nõrgematele ja tugevamatele õpilastele oleksid terve lennu peale – näiteks kõik G1 õpilased läheksid korraga koos endale vastava tasemegrupi tundi. Praegu on see õpetajate puuduse tõttu tehniliselt kahjuks võimatu.

Õppejuht Mari Palu hinnangul on praegune süsteem siiski kõige parem – tema arvates on tasemegrupid head ainult tugevamatele õpilastele, sest selles rühmas inspireerivad õpilased üksteist rohkem pingutama. Nõrgemas grupis võib noortel tekkida arusaam, et õpitav ongi neile raske ja nad lepivad miinimumiga. Palu hinnangul on nõrgematel õpilastel tugevamatega koos eduelamust isegi lihtsam saavutada, sest nõrgematele on toeks tugevamad, kes saavad neid õpetada. Ta usub, et erineva tasemega õppijate ühine õpetamine toetab ka õpetaja professionaalset arengut.

Aga kuidas matemaatikast paremini aru saada ja osavamaks muutuda? Markos-Johannes Jõemets soovib igapäevaselt matemaatikat harjutada, et materjali paremini mõista ja kinnistada. See ei tähenda, et peab arvudele pühendama mitu tundi, vaid 15 minutit päevas on piisav, et lahendada vähemalt üks või kaks ülesannet.

Anneli Kontson rõhutab õppimisel järjepidevust ja kutsub õpilasi üles iseseisvalt katsetama. Tema sõnul on tundides aktiivne osalemine samuti oluline, nii saaksid õppijad matemaatikast rohkem kasu. Kontson julgustab ka G1 õpilasi, et keerulisematest osadest saadakse mööda, sest järgmisel aastal hakkavad õpilased matemaatikas rohkem seoseid nägema, ning ta kinnitab: „Tegelikult on matemaatika tore!”

Mari Palu soovib harjutada, eksida ja uuesti proovida. Ta selgitab, et just vigade tegemine ja nende hilisem analüüsimine on kõige parem õpetaja ning teaduslikult peetakse parimaks õppimisviisiks seda, kui õpilane seletab õpitavat kaasõppijale.

$$V = s^3$$

$$d = \sqrt{(x_2 - x_1)^2 + (y_2 - y_1)^2}$$

Rae Gümnaasiumi õpilaste bänd Kõrvalmõju lööb laineid

TEKST: GLORIA KURISTIK, VICTORIA LIIVOJA, MERETE SILD
FOTOD: KOOLIROCK

Rae Gümnaasiumi andekad noored **Cristofer Reitmann (G2B)** ja **Mihkel Soa (G1U)** pälvisid oma bändiga Kõrvalmõju õpilasbändide võistlusel KooliRock 2024 rahva lemmiku tiitli.

"See andis meile suure enesekindluse ja kinnitas, et oleme õigel teel," tõdeb Cristofer, kes tunnistati ka parimaks vokalistiks.

Kõrvalmõju koosneb viiest muusikust, kellest kolm ei õpi küll Rae Gümnaasiumis, kuid jagavad sama kirge muusika vastu. Just seesama pühendumus muusika vastu on neid viinud esimeste oluliste saavutusteni, mille taga on nii pikad ja rasked proovipäevad kui ka lõbusad väljakutsed. Cristofer Reitmann peamiselt laulab, kuid mängib mõnikord ka väikesi kitarripartiisid – vahel isegi mõlemat korraga. Talle meeldib, et saab bändis mitmekülgset panustada ja avastada erinevaid rolle, mis teevad kogemuse veelgi põnevamaks.

Kuidas on bändis mängimine mõjutanud teie koolielu ja igapäevaseid tegemisi?

Cristofer: Bändiga liitumine on muutnud minu igapäevaelu märkimisväärselt. Enne tegelesin aktiivselt spordiga ja käisin ka teistes muusikatundides, kuid pärast kehalist traumat jäi mul rohkem aega keskenduda muusikale. Viimased kuud olen veetnud usinasti harjutades ja olen õnnelik, et saan nüüd oma energiat bändile pühendada.

Mihkel: Bändi kõrvalt on vahel natuke keeruline aega leida, kuna lisaks tavapärasele igapäevaelule tuleb eraldi aega leida lugude harjutamiseks ja proovideks. Nädalas on meil tavaliselt kaks-kolm kokkusaamist ehk bändiproovi, mis võtavad omajagu aega ja energiat. Kuigi see ei mõjuta minu tegemisi väga suurelt, on siiski hetki, kus tuleb tasakaalu leida, et kõike mahutada. Kuid ma saan hakkama – kui bändi tegemised on mulle olulised, siis leian alati viisi, kuidas kõike ühitada ja oma aega õigesti jagada.

Mis on olnud kõige keerulisem bändiga seotud väljakutse ja kuidas olete selle lahendanud?

Cristofer: Suurim väljakutse on see, et kõik liikmed jõuaksid proovidesse õigel ajal – see on muutunud meie bändi siseringi naljaks. Teeme alati kõik, et graafikud klappiks ja iga proov oleks maksimaalselt produktiivne.

Mihkel: Üheks suuremaks väljakutseks on minu jaoks logistika. Mul endal autot pole, nii et kui vaja kuskile jõuda, siis see teeb asja raskemaks. Selle tõttu on mul tihti vaja korraldada, et keegi saaks mind transportida. Tavaliselt lepin kokku vanemate või sõpradega, et nad saaksid mind vajadusel ära viia või autoga järele tulla. See võib mõnikord olla natuke keeruline, kuna kõigil on oma päevakava ja tihti ei saa me aegu klappima panna, kuid olen tänulik, et mul on inimesed, kes mind aidata saavad.

Kas bändis mängimine on andnud teile võimaluse uusi sõpru leida või olemasolevaid suhteid tugevdada?

Cristofer: Kindlasti on bändiga liitumine aidanud mul uusi tutvusi leida – neid on kogunenud juba märkimisväärselt palju. Lisaks olen kohanud esimesi fänne, kes toetavad nii moraalselt, rahaliselt kui ka meie tuntuust suurendades. Selline kogemus on olnud väga eriline ja innustav.

Mihkel: Minagi olen leidnud palju uusi sõpru ja tuttavaid, mis on minu elu väga palju lõbusamaks teinud. Lisaks on see andnud mulle võimaluse oma endiste sõprade ja tuttavatega rohkem koos olla ja mälestusi luua.

Millist lugu on kõige lõbusam koos bändiga esitada ja miks?

Cristofer: Hetkel on meie repertuaarist üksmeelne lemmik kindlasti laul "Põhjani". Selle meloodia ja sõnad viivad meid kõiki mõtteis parimatesse hetkedesse ja süvendavad ühtsustunnet. Sama emotsiooni püüame alati ka publikuni viia, mis muudab selle loo esitamise eriti tähendusrikkaks.

Mihkel: Ma ütleksin ka „Põhjani“, mis on üks Terminaatori lugudest. See räägib vendlusest ja sellest, kui tugevad sidemed võivad olla inimeste vahel. Bändiga tundub see tõesti sobivat, eriti kui mõelda kõikidele hetkedele, mis on elus toimunud.

Kuidas te bändis ülesandeid jagate ja uute ideede elluviimisel koostööd teete?

Cristofer: Jagame ülesandeid üsna loomulikult – kõik saavad teha ettepanekuid alates esinemiskohtadest kuni reklaammaterjalideni. Samas on meie bändi mäenedžer Robin seni olnud kõige aktiivsem ja korraldanud palju olulisi asju. Ilma tema panuseta oleks meil kindlasti keerulisem.

Mihkel: Mäenedžer tegeleb peamiselt sotsiaalmeedia ja korralduslike küsimustega. Kui keegi tahab meid esinema kutsuda, siis tema on see, kes suhtleb ja kõikide detailide üle kokku lepip. Mina olen rohkem kaasosaleja, mängin kitarri ja aitan kaasa, et bändil oleks hea meeleolu ja energia.

Kõrvalmõju muusikud (vasakult) Mihkel Soa, Cristofer Reitmann, Oliver Poks, Samuel Kukk ja Robin Meringo tunnevad võidu üle rõõmu.

Orelist koortekrossini

TEKST: ANNI MÄND, MIRELL PAGIL, EMILIA AUN
FOTOD: GERTRUD ALATARE, ERAKOGU

Kas olete mõelnud, millega meie õpetajad väljaspool koolimaja tegelevad? Loevad igavaid raamatuid ja koovad sokke? Vale - neil on palju ägedamad hobid!

Viiekesi ühe pilli kallal

Füüsikaõpetajal Andreas Sepal on väga huvitav hobi – talle on juba üle kümne aasta pakkunud huvi orel.

“Mulle hakkasid orelid meeldima sellest ajast saadik, kui jõulude ajal sai perega kirikus käidud ning orelimuusikat kuulatud,” ütleb õpetaja Andreas. “Hiljem lubati ka mul endal kiriku orelil mängida, mis kasvatas huvi.”

Kuna orelid asuvad peamiselt kirikutes, siis ei olnud tal mõnda aega kahjuks võimalik igal ajal selle hobiga tegeleda. Natukene vähem kui aasta eest tekkis Andreas Sepal võimalus ühelt oksjonilt osta päris koduorel ning ta teadis kohe, et peab selle endale saama. Lugu orelil koju toomiseks oli päris naljakas, sest tohutu pilli liigutamiseks läks vaja viite meest, kes muusikariista mööda Tallinna ringi kärutasid. Õnneks lõppes kõik hästi ning orel jõudis ühes tükis ja töökorras koju.

“Minu jaoks on muusika mängimine väga rahustav,” kirjeldab füüsikaõpetaja. “Kui tööd on palju, aitab orelil mängimine ja harjutamine mul lõõgastuda ning aega maha võtta. Lisaks on klahvpilli mängimine ka hea ajaviide mälu treenimiseks.”

Tegemist on äärmiselt kuluka hobiga. “Kirikuorelid võivad maksta miljonites ning minu antiikne pill pole samuti odav,” räägib õpetaja Andreas. Tema orel vajab hetkel remonti, mis võib maksta kuni 8000 eurot. Sellest hoolimata on tal plaan oma kallis pill ühel päeval korda teha ja ära häälestada. Õpetaja ootab juba oma unistuse täitumist, sest siis saab ta enda kodus mängida ilusat hääles koduorelit.

Vana aja väärtused

Matemaatikaõpetaja Anneli Kontsoni harrastuseks, millega ta on tegelenud juba üle 35 aasta, on suvekoduks oleva vana talumaja restaureerimine ja sinna vanade asjade kogumine. Selle hobi juures köidab õpetajat väikese hajaasustusega küla ajalugu ja lood vanadest aegadest ning inimestest.

“Saan külalistele rääkida toredaid lugusid eelmise sajandi külaelust ja mahlakaid jutte sovhoosiajast, mis on tavaliselt lõbusad,” kinnitab ta.

Matemaatikaõpetaja nokitseb oma vana-vana-vanaisale kuulunud maja kallal nii tihti, kui ajaliselt ja rahaliselt võimalik on.

Restaureerimine ja vanade esemete hoidmine annab talle rahutunde, et saab midagi järgmistele põlvetele säilitada ning lugusid edasi jutustada. Tänu sellele teavad tema pere nooremad liikmed, mis on petrooleumilamp, vokk, suga, seebilabidas, margapuu ja paljud muud tänapäeval üsna tundmatud asjad.

Orava pärast põõsasse

Kirjandusõpetaja Evelin Sulaoja tõmbab vabal ajal koerale rakmed selga, endale jooksvöö ümber puusade, veoliini nende vahele ning lippab metsa. Nimelt tegeleb ta juba üheksandat aastat koertekrossiga – koer jookseb käskluste järgi ees ja õpetaja tema kannul.

“Kui meie perre tuli väga suure liikumisvajadusega Alaska malamoot Ziku, mõtlesime kohe seda spordiala hobikorras proovida,” selgitab Evelin Sulaoja, kelle sõnul annab see ka talle hea võimaluse looduses viibida ja ennast liigutada. Päris aastaringelt koertekrossiga tegeleda siiski ei saa, vaid ainult sügisest kevadeni, sest kui sooja on üle 10 kraadi, hakkab loomal liiga palav.

“Püüame jahedal perioodil igal nädalavahetusel leida aja, et paar tundi Pirita terviserajal joosta,” nendib õpetaja Evelin. “See on aeg mulle ja Zikule. Pärast oleme väsinud, aga õnnelikud.”

Alaska malamoodid on üsna isepäised ega taha pahatihti sõna kuulata. Seega, kui Zikul tuleb tahtmine metsas oravat taga ajada, ei tee ta oma selja taga jooksva perenaise käsklustest väljagi ning asub jahiretkele.

“Minu jaoks tähendab see tempo ja suuna muutmist ning tavaliselt lõpetan põõsas. Kukkumised on teinekord päris koomilised, aga õnneks pole konte murdnud,” muigab kirjandusõpetaja.

Lapsest saadik palliga

Kehalise kasvatusõpetaja Eliise Pajumets on üle 20 aasta korvpalli mänginud, mis on talle väga südamelähedane hobi. Huvi selle ala vastu tekkis tal juba väiksena, kui käis oma kossutreenerist emaga trennides kaasas. Praegu mängib ta Audentes/Tallinna Ülikooli naiskonnas, mille trennid on kaks korda nädalas.

“Pallimäng annab mulle heaolutunde, positiivse emotsiooni, võimaluse end liigutada ja vormis hoida ning ka võimaluse sõbrannadega kokku saada,” ütleb õpetaja Eliise. Lisaks on spordiga tegelemine andnud talle ka

järjepidevust, tahtejõudu ja enesekindlust ning õpetanud aega planeerima.

“Tänu spordile oskan toime tulla kaotuste, ebaõnnestumiste ja halbade emotsioonidega,” lisab ta. Kui võiks arvata, et spordi tõttu on õpetaja pidanud loobuma paljustki, nagu sõpradest ja reisimisest, siis nii see õnneks ei ole. “Olen spordi kaudu leidnud endale palju sõpru, kellega oleme siiani lähedased, lisaks kogunud meelde jäävaid võistlusreise üle Euroopa,” on õpetaja Eliise rahul, et on saanud mitu meeldivat asja ühendada.

Rahaliselt ei ole korvpalli mängimine kulukas hobi – ainuke kulu on aeg treeninguteks ja mängudeks. Kõik muud ühised tegevused koos naiskonnaga väljaspool saali on puhas rõõm.

Kui sa saaksid kooli juures midagi muuta, siis mis see oleks?

TEKST JA FOTOD:
MIRTEL KIVILA, LUISA SIKK

Tunniplaan võiks mitte kogu aeg muutuda ning rohkem maitsvat teed võiks sööklas ka olla.

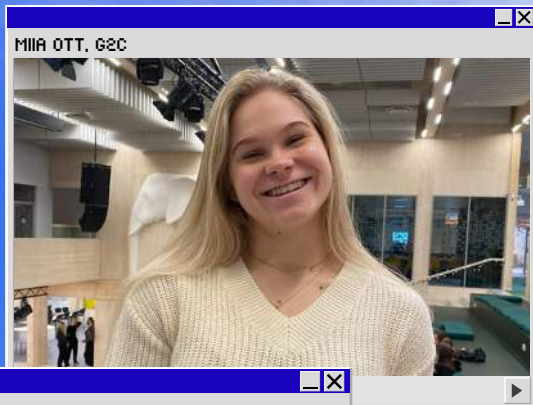
Istumiskohti võiks rohkem olla, sööklas samuti rohkem kohti. Ja nädalas võiks vähem tunde olla.

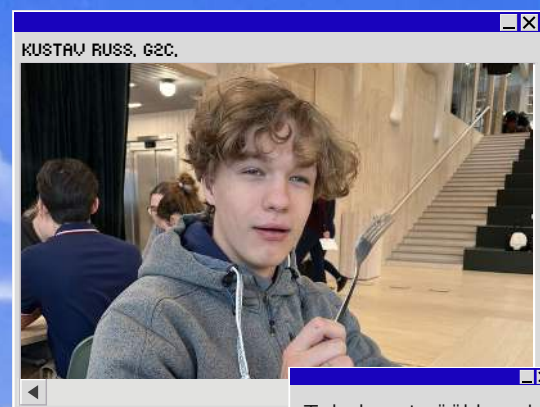
Sooviksin privaatsemat istumiskohta, kus saaksin rahulikult olla. Samuti võiksidapid korralikult töötada ja mulle meeldiks, kui lambid ei oleks liiga eredad – mulle meeldiks istuda hämaramas valguses.

Söögivahetunnis võiks järjekordi korraldada, näiteks igal lennul on 10 minutit aega, et söök ära võtta. See vähendaks oluliselt suuri järjekordi.

Paneks seintele rohkem plakateid ja kaunistusi, et oleks hubasem. Rohelisi patju võiks ka rohkem olla. Samuti võiksid raamatukogus diivanid mitte nii sirged ja kõvad olla.

Tahaks, et sööklas ei pakutaks kala ja klassides oleksid akende ees kardinad.

Sooviksin koolis vaiksemat kohta, sest praegu ei ole rahulikku nurka. Lisaks võiks olla rohkem istumiskohti ja vahetundides võiks rohkem mängu olla, näiteks puslesid. Samuti oleks hea, kui kapid töötaksid.

GALERII

611 klassi väljasõit Tallinna teletorni.

611 uurib teletornis hoone plaani.

Jõulude eel toimus klasside jõulukuuskede võistlus. See on 61A töö.

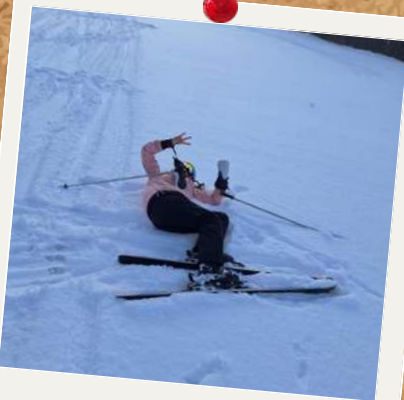
63a klassi kuusepuu nägi välja selline.

Kõik lennud käisid talispordipäeval Kiviõlis.

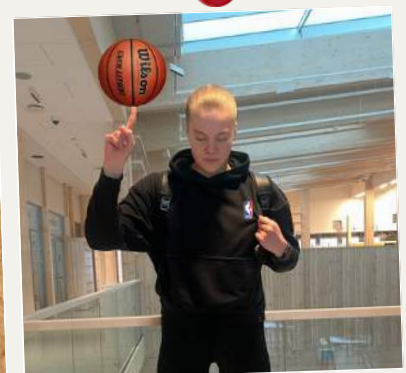
Hetk Kiviõlis.

Kukkumisi oli talispordipäeval palju.

Sõbrapäeva stiilinädalal tuli riietuda lemmikõpetajaks.

Liikumisõpetajana stiilinädalal.

JOONDU noored vabariigi aktusel.

Aktuse lõpetas "Tuljak".

JOONDU neiud esinesid samuti aktusel.

Neiud tantsisid "Vigala reinlendrit".

Noored kannavad Jüri kihelkonna rahvarõivaid.

Näitering esitas aktusel katkendeid G2 lennu kõnedest.

JOONDU noorte II tantsupeo ettetantsimine.

Malumäng "Rae 10 küsimust" järjekordne salvestus.

G3B poisid rääkimustavad võidu üle.

G1D klassi kuusepuu.

Jõulupeol mängiti tuntud telesaadet "Reisite sinuga".

Jõulupuide konkursi võidukuuse tegi G2A.

"Koolitunnistus ei tähenda midagi – alles elus näitab inimene, mis ta tõepoolest väärt on." (Karl Ristikivi)